

Pinus densiflora 'Umbraculifera'

Hoogte	2 - 4 m
Kroon	breed waaivormig, dichte kroon, grillig groeiend
Schors en takken	twijgen lichtbruin, bast bruingrijs, in rechthoekige platen gegroefd
Blad	zachte naalden, recht tot iets gegolfd, 2 bijeen, 3 - 10 cm, middengroen, groenblijvend
Bloemen	in bundels bij de jonge scheuten, geel, geurende bloemen
Vruchten	ovale kegels, 3 - 6 cm lang, 2 - 3 cm breed
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle, voedzaam, goed doorlatend
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, voedselboom voor vogels
Toepassing	parken, boombakken, begraafplaatsen, daktuinen, industriegebied, grote tuinen, kleine tuinen
Vorm	meerstammige boom, solitaire conifeer
Oorsprong	Japan, voor 1890

Kleine, vaak meerstammige boom met een breed waaivormige kroon. De boom wordt tot 4 m hoog en meestal even breed of zelfs iets breder. De jonge twijgen zijn lichtbruin, de oude bast is bruingrijs en in rechthoekige platen gegroefd. De zachte naalden, die in bundels van twee bijeen staan, zijn 3 tot 10 cm lang en middengroen. Ze zijn recht tot enigszins gegolfd waardoor ze vaak wat door elkaar groeien. De naalden van oude takken vallen af, waardoor de boom zijn kenmerkende waaivorm benadrukt. De ovale kegels staan alleen of in paren en zijn bij rijpen bruingeel. Deze oude Japanse vorm werd in 1890 ingevoerd, maar al veel langer in Japan gekweekt onder de lokale naam “Tanyosho”. Het is door de karakteristieke vorm een bruikbare parkboom die ook in kleine tuinen toegepast kan worden. Stelt weinig eisen aan de bodem en verdraagt wind.